

besbožne Wukładowanje. Pšchetož kak chze hinał možno bydź, dyž jedyn wot Boha nicžo druhe nedžerži a newjeri, so nedyrbjał tehodla Boha hidžicž, na kotrehož kameho Bohli ležane je, so wschizy sbožni nebudžemy? Džeržimy pak to Wukładowanje pšhecziwo tamnemu, kotrež kym woprjetka činił, dyž pokasach, kak možemy Krystuša wuknyč posnacž; da budžesch namakacž, so ku to lute Boha Lestrowanja.

Tehodla je ta Myšl teho Schprucha žylje hinajka: Welje powołanych 20. Pšchetož to Prjedowanje teho Ewangeliona nastupa kojždeho, a dže sjaunje, shtuž jeno to kame klyšhecž a hohrjewacž chze. A Boh da to kame tejšch tehodla wschudžom sjaunje prjedowacž, so by je kojždy klyšchał, wjerił, hohrjewacž a sbožny byl. Ale kak so dže? kajž potom dalje we Ewangelionu steji: Mažo je wuswolonych, to je, jich mało wopokasaju so tak pšhecziwo temu Ewangelionej, so by Boh jene Spodobanje nadnimi mjet. Pšchetož niekotsi klyšcha je, a je sazpjia, niekotsi klyšcha je, a nadnim twerdžje nedžerža, nochzedža tejšch teho kameho dla nicžo subicž ani čerpicz. Niekotsi klyšcha je, staraju so pak wjazy wo Penesy, Kubla a kwijetne Poschty. To so pak Bohu nelubi, a nochze tajkich Čłowekow.

To rjeka Krystus, niz wuswolony bydź, to je, so tak nesadžeržecž, so by Boh nadnimi jene Spodobanje mjet. To pak ku wuswoleni a Bohu lubi Čłowekoj, kotřiz to Ewangelion kwijeru klyšcha, do Krystuša wjerja, tu Wjeru pšches

dobre Sskutki wopokasaju, a tehodla čerpja, shtoz čerpicz dyrbja.

To je ton prawy Kosom, na kotrymž so nihto pohorschowacž nemože ale wono poljepšuje tych Ludži, so woni pomyslja: O dyrbu so ja Bohu derje spodobacž, a wuswolony bydž, da nebudže wotpuszczene, so bych ja we stem Sswjedomnju žiwy byl, pšhecziwo Božim Kasnjam rješit, a temu Rječej newobarał, ale ja dyrbu na Prjedowanje hicž, Boha psche jeho kwijateho Ducha proknyč, to Sstowo s Wutrobny nepuschczicž, so pšhecziwo temu Čžertej a jeho Nuzdacjom wobarač, a psche Schuz, Szerpliwosž a Pomož proknyč, steho budža pjekni Kšesžijenjo.

Tamni pak, kotřiz ja to maju, so Boh wschitkim tu Sbožnosž nepopscheje, budža aby žwyslerszy, aby secherni Ludžjo, kotřiz ku žiwi kajž ton Sskot, a myslja: wono je tolla wustajene, hacž dyrbu sbožny bydž, aby niz, čžohodla chzu so tak čžwjelowacž? Nje: Tak niz! ty masch tu Pšchikasnju, so dyrbisch Bože Sstowo klyšhecž a do Krystuša wjericž, so won twój Sbožnik je, a so je sa twoje Rjechi saplacžit; Ładaj, so by so po tajkej Pšchikasni sadžeržał. Namakach ty, so kwi newjerjazy aby kłaby: prosch Boha psche jeho kwijateho Ducha, a nezwybluj, Krystus je twój Sbožnik, a ty dyrbisch psches njeho, jeli so do njeho wjerisch, to je, so jeho troschtujesch, sbožny bydž.

To sposchcz nam wschitkim nasch luby Bnes Jesus Krystus. Amen.

Ec 2

Na Ne